

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 481/2018
26.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Лазара Ђорђевића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Ђорђевића и окривљеног Данијела Ђорђевића, адвоката Божидача Грубовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1235/17 од 13.02.2018. године, на седници већа одржаној 26.04.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Лазара Ђорђевића и окривљеног Данијела Ђорђевића, адвоката Божидача Грубовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1235/17 од 13.02.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године, између осталих, окривљени Лазар Ђорђевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, а окривљени Данијел Ђорђевић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 2 (два) месеца и новчану казну у износу од 20.000,00 динара, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 1 (једног) месеца, у коју му је урачунато време проведено у

притвору од 28.12.2013. године до 27.01.2014. године и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а ако исту не плати у наведеном року, одређено је да ће суд новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. Окривљенима Лазару Ђорђевићу и Данијелу Ђорђевићу изречена је мера безбедности одузимање предмета, ближе означених у изреци наведене пресуде. Такође, истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених, те је окривљени Лазар Ђорђевић, обавезан да у корист буџетских средстава суда по том основу уплати 15.300,00 динара, окривљени Данијел Ђорђевић износ од 280.750,00 динара, да сви окривљени солидарно плате износ од 5.165,70 динара, а да окривљени Данијел Ђорђевић заједно са окривљеним АА солидарно плати износ од 110.240,00 динара, као и да сви окривљени суду на име паушала плате износе од по 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1235/17 од 13.02.2018. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног Лазара Ђорђевића, жалба окривљеног Данијела Ђорђевића и жалба браниоца окривљених Лазара Ђорђевића и Данијела Ђорђевића, адвоката Божидара Грубовића, а пресуда Вишег суда у Смедереву К 51/17 од 28.09.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених Лазара Ђорђевића и Данијела Ђорђевића, адвокат Божидар Грубовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) до 3) ЗКП и 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене Лазара Ђорђевића и Данијела Ђорђевића ослободи од оптужбе, или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводи да су побијане пресуде засноване само на одбрани – признању саокривљеног АА (којим исти терети окривљене Данијела Ђорђевића и Лазара Ђорђевића), а која одбрана је по оцени браниоца, неподобна да буде доказ у предметном поступку, будући да је овај окривљени приликом давања првог исказа пред овлашћеним службеним лицима у полицији, према наводима захтева, био у алкохолисаном стању, а да том приликом није вештачен од стране неуропсихијатра, као и да је

исти изјавио да је конзумент опојних дрога и то седам-осам месеци пре критичног догађаја, те да је своју одбрану више пута мењао током поступка.

Међутим, по налажењу овог суда, а како је одбрана окривљеног АА дата на записнику о саслушању осумњиченог МУП РС ПС Смедеревска Паланка Ку 2436/13 од 28.12.2013. године и на записнику Вишег јавног тужиоца у Смедереву Кти 17/13 од 17.01.2014. године, као и на записницима о главном претресу К 36/15 од 28.09.2015. године и од 30.12.2015. године, и на записнику о главном претресу К 1/17 од 19.04.2017. године, у свему дата у сагласности са одредбама члана 85. до 90. ЗКП које регулишу доказну радњу – саслушање окривљеног, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Данијела Ђорђевића и Лазара Ђорђевића, да је одбрана окривљеног АА, незаконит доказ.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Чињеница да овај окривљени током поступка није вештачен од стране неуропсихијатра, јер је исти према сопственом признању конзумент опојних дрога, те да је своју одбрану мењао током поступка, указује на оспоравање доказне вредности изнете одбране окривљеног те као таква не утиче на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да су окривљени Лазар Ђорђевић и Данијел Ђорђевић осуђени на високе казне затвора, без ваљаних доказа, тј. уз грубо кршење, односно повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП.

У захтеву бранилац детаљно износи и сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, указујући да су окривљени током поступка били доследни у својим одбранама, да су њихове одбране сагласне свим осталим изведеним доказима, да у конкретном случају није пронађен новац од промета дроге, да на спорним кесицама са кокаином нису пронађени биолошки трагови окривљеног Данијела Ђорђевића, као и да је вештак психолог негирао шифровану комуникацију између окривљених. Такође, у вези наведеног, у захтеву се истиче и да сви изведени докази указују на то да се у радњама окривљеног Данијела Ђорђевића не стичу обележја кривичног дела из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ за које је исти правноснажно осуђен, већ да се у његовим радњама евентуално могу стећи обележја прекршаја, па бранилац сматра да је у конкретном случају, побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, иако бранилац формално указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, исти суштински оспорава чињенично стање у побијаним пресудама, те на сопственој верзији утврђеног чињеничног стања, изводи закључак у погледу правне квалификације.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у

смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца, због повреде закона из члана 16. став 5. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљених у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљених Лазара Ђорђевића и Данијела Ђорђевића у уводу захтева за заштиту законитости означава и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним пресудама дошло до наведене повреде закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, и на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић